சடையூர்மன் பராக்கிரம் பாண்டியன் முதல் ஊனின் அடுத்த உந்த பாண்டியர் அனை இம் தென்காசிப் பாண்டியர்கள் எனப்படு உர்.[1] பதினான்காம் நூற்றாண்டு முதல் தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட சுல்தானியர், உண்டிகர்க்கர் நாயக்கர் படையெடுப்புகளால் பாண்டியர் தங்கள் பாரம்பரியத் தலைநகரான மதுரையை ஆழந்து தென்காசி, திடுநெல்வேல் போன்ற தென்தமிழக நகரங்களில் சிற்றரசர்களாக உர்ழத் தலைப்பட்டனர். பாண்டியர்களின் கடைசித் தலைநகரம் தென்காசி ஆகும்.[2][3] சடையூர்மன் பராக்கிரம் பாண்டியன் முதல் உடிகின் இடுத்த தலைமுறையில் உருத் உணைத்து பாண்டியடும் தென்காசியையே தலைநகராகக் கொண்டு தென்காசி பெரியகோயில்[4]உள்ள சிஉந்தபாதஆடுடைய ஆதீன மடத்தில்[5] முடி கூட்டிக்கொண்டனர். அதே காலத்தில் சில பாண்டியர் நெல்லையையும் தலைநகரமாகக் கொண்டு ஆண்டு உந்தனர். கயத்தார், உள்ளியூர், உக்கிரன் கோட்டை போன்ற நகரங்களும் உறர்களின் முக்கிய நகரங்களாடும். தென்காசி பெரியகோயில், பிரம்மதேசம், சேரன்மாதேடி, உம்பாசமுத்திரம், களக்காடு, புதுக்கோட்டை ஆகிய ஊர்களில் உறர்களைப் பற்றிய கல்லெட்டுகள் மற்றும் செப்பேடுகளும் காணப்படுகின்றன. தென்காசிப் பாண்டியர்களில் கொல்லங்கொண்டான் என்பஉனே பாண்டியர் உறனர்றில் அறியப்படும் கடைசி பாண்டிய மன்னனாறான்.